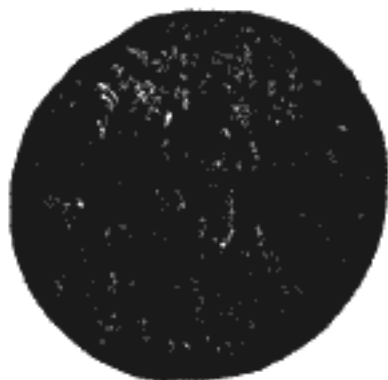

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΪΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ**

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ**

ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

**ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ**

**ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
1936**

Ε.Υ.Δ. της Κ.ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Κατάλογος Ἐκδόσεων Νικολάου Γλυκέος

Δεύτερον¹ καὶ τελευταῖον παράρτημα

Πρὶν ἢ προδῶμεν εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν νεωστὶ ἀποκαλυφθεισῶν ἐν Βενετῖα ἔκδόσεων, κρίνομεν ἐπ'ἀνάγκης νὰ ἐπανορθώσωμεν παραλείψεις τινὰς καὶ παροράματα, παρεισφρήσαντα εἰς τὸν προγενέστερον Κατάλογον Ἐκδόσεων Ν. Γλυκέος.

ἐν σελ. 27 στίχ. 23 ἀντί: εκινο διτζήλιο, ἀνάγνωθι: εκι κοδιτζήλιο (ἦτοι e chi codicillo. Τὰς λέξεις ταύτας ἀνεγνώσαμεν νῦν ὀρθότερον καὶ ἐν τῇ ὑποσημ. ὑπ' ἀρ. 75 ἀντί: «λέξις ἀκατανόητος» δέον νὰ ἀναγνωσθῇ «καὶ ὅ,τι κωδεῖκελλον»).

ἐν σελ. 55 στίχ. 20 ἀντί: Ἰπποκράτην ἀνάγνωθι: Ἰσοκράτην
» 126 » 18 » Ροβίω » Γοβίω

Μεταξὺ τῶν σελίδων 134 καὶ 142 παρελείφθησαν οἱ ἐπόμενοι τρεῖς ἀριθμοί:

1803 ἀρ. 413. Ἱστορία διὰ στίχων ἀπλῶν τοῦ Μ. Ἀρχοντος Σταυράκι
1804 » 414 Ἐφεύρεσις Τύχης κλπ.

415 Στοιχεῖα τῆς λογικῆς, μεταφυσικῆς καὶ ἠθικῆς μεταφρασθέντα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς καὶ νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα.

ἐν σελ. 142 στίχ. 33 πρὸ τοῦ ἀρ. 420 δέον νὰ τεθῇ τὸ ἔτος 1804
» 143 » 27 ἀντὶ 1809 ἀνάγνωθι 1810
» 145 » 35 ἀντὶ Ἀρχαία » Ἀρχαιολογία
» 150 » 25 » 1818 ἀρ. 465 » 1819 ἀρ. 465
» 151 » 9 » 1823 » 477 » 1827 » 477
» 182 » 7 » 1817 » 574 » 1818 » 574
» 181 » 8 » 1814 » 568 » 1815 » 568

Καὶ νέα ἔρευνα ἐν Βενετῖα ἔφερεν εἰς φῶς τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ νέας ἔκδόσεις τῆς τυπογραφίας τῶν Γλυκέων, αἱ περισσότεραι ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε τελείως ἄγνωστοι τοῖς βιβλιογράφοις. Ἐτέρας 118 ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ὁ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐσχάτως διὰ τὸ βι-

1) Τὸ πρῶτον παράρτημα ἐδημοσιεύθη μετὰ τὸν Κατάλογον, ἐν Ἡπειρ. Χρον. Γ' σελ. 175—186.

βλιογραφικόν του ἔργον, βραβευθεὶς κ. Δ. Γκίνης, ὃν καὶ θερμῶς εὐχαριστοῖμεν. Αἱ νέαι αὗται ἐκδόσεις ἀναβιβάζουν εἰς 756 τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τῆς Τυπογραφίας Νικολάου Γλυκέος ἐξελθουσῶν καὶ δὲν εἶναι καθόλου ἀπίθανον νὰ ἐξέφυγον καὶ ἄλλαι τινὲς τῆς ἐρείνης μας. Πάντως ὑποθέτομεν ὅτι τούτων ὁ ἀριθμὸς θὰ εἶναι ἐλάχιστος. Τὰς περισσοτέρας ἐκ τῶν εἰρημένων 48 ἐκδόσεων ἀνεύρομεν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Πρεσβυτερίου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βενετίας, χάρις εἰς τὴν φιλόφρονά προθυμίαν τοῦ ἐφημερεύοντος Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Εἰρηναίου Κελάδη, ὅστις καὶ ἐκφράζομεν θερμοτάτας ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων εὐχαριστίας. Τὰς ἐκδόσεις τοῦ Πρεσβυτερίου πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων, ἐπισημειοῦμεν δι' ἀστερίσκου.

1743 588 Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία (Πρβλ. Κατάλογον τῆς Ἑλλην. Τυπογραφίας «ὁ Φοῖνιξ» ἐν Βενετία — Διάφορα Βιβλία—καὶ ὑπ' ἀρ. 362).

1763 589 Λόγος τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πρβλ. Κατ. ὡς ἄνω, ἀρ. 230).

1767 590* Ἡ μικρὰ Στιχολογία περιέχουσα ἔτι καὶ πολλὰ Πασχάλια τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, νησιτίμους καὶ μὴ νησιτίμους ὅλον τὸν Χρόνον (σ. 47—160ν).

1776 591* Σύνοψις Ἱερά.

1779 592* Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

593* Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Ἀναστασίου, Χαρίτωνος, Αὐξεντίου καὶ Κενδέα, τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καὶ Κωνσταντίνου μάρτυρος, νῦν πρῶτον ἐκδοθεῖσα, σπουδῇ μὲν καὶ δαπάνῃ τοῦ Μακαριωτάτου Κυρίου Κυρίου Χρυσάνθου, ἐπιστάσις δὲ τοῦ Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτου, διορθωθὲν ὡς οἴοντε ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀνθίμου τοῦ Κυρίου (σελ. 132—80ν) con licenza de 'superiori ἀποθ'—1779.—Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

594* Ψαλτήριον μικρὸν τοῦ Δαβὶδ (σελ. 374—160ν).

1780 595* Ἐπίσκεψις Πνευματικῆ.

596* Πορτολάνος¹ ἦτοι βιβλίον ὅπου περιέχει τοὺς λιμένας τῆς θαλάσσης, τὸ διάστημα ὅπου εἶναι ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ ἄλλα

1) Εὐρίσκεται καὶ παρὰ τῇ Μαρκιανῇ Βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀρ. 225 C. 193.

- πολλὰ χρήσιμα εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. Νῦν πρῶτον² τύπος τυπωθεὶς³. αψπ'. 1780. παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. (σελ. ζ'—183 σχ. 8ον). Con licenza de 'superiori.
- 1782 597 Νέος Θεσαυρός. (Κατ. «Φοίνικος» ὑπ' ἀρ. 145).
- 1787 598 Λαυσαϊκὸν παρὰ Ἡρακλείδους Ἐπισκόπου (ἀρ. Κατ. Φοίν. 459). 559 Σύνοψις Ἱερά. (Κατ. Φοίνικος ἀρ. 274).
- 1793 600* Ἀποθήκη τῶν Παίδων
601* Βιβλίον ὠραιότατον καλούμενον ἁμαρτωλῶν Σωτηρία συντεθὲν εἰς κοινήν τῶν Γραικῶν διάλεκτον παρὰ Ἀγακίου μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος, νεωστὶ μετατυπωθὲν καὶ ἐκ πολλῶν σφαλμάτων μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐκκαθαρθέν. Con licenza dei superiori e privilegio. αψιγγ'. 1793 (σελ. 398 σχ. 8ον).
- 1794 602* Περιγραφή τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ εἰκόνος καὶ τῶν θαυμάτων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Χρυσοβίτζης ἣτις εὗρέθη κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ χωρίον Στριγγανίαν καλούμενον. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, χάριν εὐλαβείας τῶν ὀρθοδόξων προσκυνητῶν τῆς προῤῥηθείσης Ἁγιωτάτης Εἰκόνος τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεομήτορος. Ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῶν τιμιωτάτων Κυρίων Ἐπι-

2) οἱ Βρεττὸς καὶ Legrand διατείνονται ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη αὕτη ἔκδοσις τοῦ Πορτολάνου, ἀλλ' ὅτι ἐξεδόθη τῷ 1729 παρὰ τοῦ Μπόρτολι, ἰδιοκτῆτου ὡς εἰδομεν (Ἠπ. Χρ. τ. I'. σελ. 47 ὑποσημ. 1) τοῦ Τυπογραφείου τοῦ φέροντος τὴν ἔπωνυμίαν τοῦ Ἰδρυτοῦ Νικολάου Σάρου. Δὲν σημειώνουν ὅμως παρὰ τίνι Βιβλιοθήκῃ εὐρίσκεται ἡ ἔκδοσις αὕτη.

3) Ὁ Πορτολάνος ἐξετυπώθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑνετο-ἰταλικὴν διάλεκτον τῷ 1490 καὶ μετεφράσθη εἰς τὴν ὁμιλουμένην Ἑλληνικὴν τῷ 1559 παρὰ τοῦ ἐκ Πάργης Δημητρίου Τάγια ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ παρατιθεμένου ἀποσπάσματος τοῦ ἐμμέτρου προλόγου:

στοὺς χίλιους πεντακόσιους πενήντα οκτῶ καὶ μία
 πὺν τρέχομε τὴν σήμερον, ἐνσάρκου οἰκονομία
 σ'ταῖς δεκαπέντε τοῦ Ἀπριλλίου ἡμέρα μία Τετράδη
 σ'τὸ χέρι μου ἦλθε τὸ λοιπὸν ταχὺ καὶ ὄχι βράδυ
 εμενα τοῦ Δημήτριου Τάγια ὡς μὲ λέει
 χ'τὴν πάργα εἶμαι τὸ λοιπὸν, σὺ χέρι εἶχε πέσει
 ὁ Πορτολάνος ἡ τιμὴ λέγω τῆς ναυτοσύνης
 ποδοτῶν, Καραβοκυρῶν, βιβλίον δικαιοσύνης
 Ναυκλήρων τε καὶ Κόμητων καὶ ὅποιος δελετάρει^α
 καὶ ὅποιος ναυτικὴ ἀγαπᾷ γέρος ἢ παλλικάρει.

.

α) = ἀρέσκειται.

τρόπων τῆς Ἁγίας Μονῆς⁴.

ENETIHΣIN. 1794. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Con licenza de' superiori e privilegio (σελ. 24 σχ. 16ον).

4) ἑγγὺς τῶν Ἰωαννίνων. Πρὸ τοῦ κειμένου τὸ βιβλιόριον τοῦτο περιέχει μακρὸν προοίμιον: «Ἐάν κατὰ τὴν θείαν γραφήν... τώρα ὁποῦ τῆς θαυματουργοῦ καὶ πανσεβαστοῦ εἰκόνας... ἡ ἀκριβῆς ἱστορία εἰς μεμβράνας παλαιὰς εὑρεθεῖσα... εἰς φῶς ἄγεται... τὰ καθημερινὰ θαύματα τῆς ἁγίας εἰκόνας... οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς εὐσεβεῖς λατρευτὰς τῆς ἐνεργοῦνται ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπίστους καὶ δυσσεβεῖς Ὀθωμανοὺς ἀσθενεῖς ὄντας...» Καὶ ἐπεταὶ τὸ κείμενον: «Περιγραφή τῆς Ἁγίας Χρυσοβίτζης ἧτις εὑρέθη εἰς χωρίον Σριγγανίαν λεγόμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀχελέου καὶ Αἰτωλίας, ἡ ὁποία ὡς φαίνεται εἶναι μία ἐπαρχία τοῦ Ἁγίου Ἄρτης». Εἰς τὸ χωρίον Σριγγανίαν καλούμενον κατὰ τοὺς 533 ἀπὸ Χριστοῦ Γεννήσεως τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου εὑρέθη εἰκὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καθὼς τὸ φανερῶναι ἡ μαρτυρία τῶν τότε Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι συνήργησαν νὰ γένῃ εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡ Ἱερά Μονὴ τῆς Χρυσοβίτσης... ὁ ἱερεὺς Κωνσταντῖνος μὲ πλῆθος Χριστιανῶν... ἐπιγεγραμμένη οὕτως: εἰκὼν τοῦ Χρυσόβου, ἔκτισαν Ναὸν Χρυσοβίτζης ἀρχιερατεύοντος τοῦ Θεοφιλεστ. Ἐπισκόπου Ἀχελέου καὶ Αἰτωλίας κυρίου Ἰωακείμ... αὐτὰ οὖν τὰ θαύματα ἐνηργοῦντο ἀπὸ τοὺς 533 ἕως εἰς τοὺς 1480 ὅταν ἐτέθη ἡ εἰκὼν εἰς τὴν ἄνωθεν Μονὴν... (περιγράφει εἶτα πῶς ἡ εἰκὼν μετετοπίσθη εἰς τὴν μονὴν Κανάλιαν, ἐκεῖθεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Βαυλάμ καὶ εἶτα εὑρέθη εἰς τὴν Βασιλικὴν Μονὴν τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου, Βουτζάν λεγομένην καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τετραετίαν ἐνεκαταστάθη εἰς τὴν παρὰ τὰ Ἰωάννινα Μονὴν, ἣν ἔκτισαν οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰωαννίνων, ἀρχιερατεύοντος τότε τοῦ Νεοφύτου^α καὶ συνέρρεον πανταχόθεν οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ μὲ διάφορα ἀφιερῶματα, τὰ ὁποῖα—ὡς ἀφηγεῖται τὸ βιβλιόριον—κάποιος Ἑβραῖος τὰ ἠγόραζε, μετὰ τὴν Πανήγυριν, ἀντὶ εὐτελεσιᾶ τῆς τιμῆς. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων Μιχαὴλ Καραϊωάννης^β ἐκάλεσε τὸν Ἑβραῖον ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος Ἀλῆ Πασιᾶ, πάππου τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ Πασιᾶ, ὁ δὲ Πασιᾶς, ὡς φίλος τοῦ Μιχαὴλ, ὑπεχρέωσε τὸν Ἑβραῖον νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῶν ἀφιερωμάτων τῶν τόσων χρόνων καὶ ἐφυλάκισε καὶ τοὺς Χρυσοβιτζηνοὺς. Ἀλλὰ κατ' ὄναρ ὤφθη ἡ Θεοτόκος εἰς τὸν Καραγιάννην λέγουσα: πῶς ἐτόλμησες καὶ ἐφυλάκισες τοὺς κηπουροὺς μου; Ἐγὼ, ἐχάρισα εἰς αὐτοὺς τὰ λάχανα ὡς ἰδικά μου». Καὶ ὁ Μιχαὴλ τὴν ἐπομένην τοὺς ἀπηλευθέρωσε καὶ τοὺς ἔδωσε ὅσα εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Ἑβραίου καὶ ἔμεινε μετ' αὐτῶν σύμφωνος ἵνα στέλλωνται τοῦ λοιποῦ ἐπίτροποι ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα... «ὅσα δὲ θαύματα γίνονται... ἐφάνη δευτέρα ζωοδόχος πηγὴ... μὴ δυνάμενοι νὰ περιγράψωμεν τὰ ἀναρίθμητα θαύματα τῆς ἁγίας ταύτης εἰκόνας, λέγομεν, μόνον τὴν τιμωρίαν ποῦ ἔλαβον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι λησταὶ οἵτινες ἠθέλησαν νὰ ληστεύσουν τὸν Ναὸν τῆς... ἦσαν 40 τὸν ὄριθμόν... πρωταίτιος ὁ Σπάχος... μερικοὶ ἐθανατώθησαν μεταξύ των καὶ ἄλλοι ἀπὸ αἰφνίδιον θάνατον ὥσπερ καὶ ὁ Σπάχος... οὕτως ἠλευθέρωσε καὶ μίαν ἀσεβῆ γυναῖκα καὶ Ἀράλισσα τὸ γένος σκλάβα δὲ μῆς Ἰωαννίτισσος Μπέαινας Βουλκοπούλας ἐπιλεγομένης, ἧτις ἐνοχλουμένη ἀπὸ πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐτυραννεῖτο... παρακινήθεισα ὑπὸ τινῶν γυναικῶν, ἐκίνησεν ὁμοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Χρυ-

α) Κατὰ τὸν Ἁγ. Ἀθηναγόραν (Ἠπ. Χρ. 1928 σ. 26) ὁ Νεόφυτος ἐχρημάτισε Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἀπὸ τοῦ 1597—1612 καὶ ἀπὸ τοῦ 1616—1620.

β) οὗτος ἔζη ἐν Ἰωαννίνοις κατὰ τὸ δευτέρον ἡμῶν τοῦ 17ου αἰῶνος.

- 1795 603* Νέος Θησαυρός, Ἄγγιλαν Κιτάπ Γιάνε, Βενέτικτε (σελ. 380 σχ. 8ον).
604 Τετραευάγγελον μικρὸν (ἐν τῷ Κατ. Φοίν. ἀρ. 327).
- 1796 605* Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ, ἱστορία ψυχωφελεστάτη εὐγαλμένη ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφήν, συνθεμένη παλαιόθεν διὰ στίχων ἀπλῶν καὶ τῶρα πάλιν εἰς χρῆσιν τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλαρέτων καὶ μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν διορθωμένη καὶ μετατυπωμένη (σελ. 85 σχ. 16ον).
- 1797 606* Βιβλίον καλούμενον Παράδεισος ἐκ τῶν λόγων τοῦ δσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶνος τοῦ μεταφραστοῦ, μεταφρασθὲν παρ' Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός. Νεωστὶ μετατυπωθὲν καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας διορθωθὲν παρὰ Σ. Β. Δ. τοῦ Φ. Φ.¹ (σελ. 368—8ον).
- 1802 607* Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν περιέχουσα διαφόρους ἑλληνικοὺς διαλόγους πάνυ ὠφελίμους εἰς τρεῖς ἑκατονταετη-

σοβίτζαν γ ὡς δὲ ἐφθασεν εἰς τὸ Δικόταμον ἐφάνη τῆς νῆς ξεράση καὶ ὄντως ἐξέρασεν ἓνα γατόπουλον... οὕτως ἠλευθερώθη ἀπὸ τὸ Δαιμόνιον ὅπερ πίπτοντας εἰς τὸν ποταμὸν ἐγένεν ἄφαντον... Ἄλλη δὲ γυνὴ ἐκ Τρίκκης παραλυτικὴ... καὶ ἰαντίζουσα (ἢ Θεοτόκος) καὶ αὐτὴν τὴν Τρικκαλινὴν γυναῖκα, τὴν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν παραλυσίαν πάραυτα... Κατὰ δὲ τὸ 1792 ἄλλη γυνὴ τις ἐκ χώρας Περιβόλι, τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, οὕσα καὶ αὐτὴ παράλυτος καὶ ἀπελπισμένη ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς... μετέβη εἰς τὸν καιρὸν τῆς Παναγύρεως... καὶ ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν παραλυσίαν. Ἄλλος δὲ ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον τοὺς ὀφθαλμοὺς πεπυρωμένους καὶ τυφλὸς εὐθὺς ἔλαβε ἴασιν ὅθεν πλήθος Χριστιανῶν δὲν ἔλειπον κατ' ἔτος νὰ καταλύουν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, δοξάζοντες τὴν Θεοτόκον ὡς ἰατρὸν Πανάριστον... Ἄς φανῆ λοιπὸν δέσποινα Θεοτόκε καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀχρεῖους δούλους σου ἢ προστασία σου, εἰς ἡμᾶς λέγω οἱ ὅποιοι ἐτρέξαμεν σήμερον εἰς τοῦτον τὸν ἅγιόν σου Ναὸν ἠλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τὰς παγίδας τοῦ χαιρεκάκου καὶ ἀλάστορος Διαβόλου ἀπὸ τὰς καταδρομάς τῶν Τυράννων... καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς νὰ παραταθῶμεν εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν τῶν Δικαίων τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἔλευσιν...»

1) ἦτοι Σπυρίδωνος Βλαντιῆ, Διευθυντοῦ τοῦ Φλαγγινιανοῦ Φροντιστηρίου.

γ) προγενεστέραν τῆς παρουσίας περιγραφῆς συνέταξεν ὁ ἐπὶ δεκαετίαν (1742—1751) χρηματίας διδάσκαλος τῆς τοῦ Ἐπιφανείου Σχολῆς Ἱερομόναχος Παῖσιος Δήμαρος προχειρισθεὶς εἶτα εἰς ἐπίσκοπον Παραμυθίας καὶ Βωθρουτοῦ, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθι Κώδικος δημοσιευθέντος ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Λάμπρου (Ἀγιορειτικοὶ Κώδικες ἐκδ. Κανταβρυγίας, ἀρ. 2589, 22) «τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Λογιωτάτου Ἁγίου Παραμυθίας καὶ Βωθρουτοῦ Κυρίου Κύρ Παῖσιου τοῦ Δημάρου, περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς Χρυσοβίτζης, διήγησις πῶς ἦλθεν εἰς χωρίον Κορσοβίτζα εἰς Ἰωάννινα» (τὸ χειρόγραφον τοῦτο εὐρίσκειται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀγιορειτικῆς Μονῆς Ξηροποτάμου).—Ὡστε καὶ ὁ συντάκτης τῆς περιγραφῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ (Πρβλ. Κατάλ. ἐκδ. Γλυκῆς ἀρ. 174 καὶ ὑπόσημ. 1) πρώην Παραμυθίας Κύριος Κύρ Παῖσιος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, εἶναι κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὁ αὐτὸς Δήμαρος.

- ρίδας διηρημένους, συναρμοσθεῖσα παρὰ Δημητρίου Νικολάου τοῦ ἐκ Κλεισοῦρας τῆς Μακεδονίας. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου Νικολάου Δαρβάρεως. Νῦν δὲ δεύτερον συνδραμῆ τῆς φιλογενοῦς ἀδελφότητος τῶν Ζωσιμάδων καὶ ἐπιστολῆ τοῦ κ. Σπ. Βλαντῆ. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκοῦ. Con regia approvazione (σ. 245—8ον).
- 1803** 608 Ἐξέτασις τῆς Συνειδήσεως (ἴδε Κατ. Φοίν. ἀρ. 406).
609* Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας. Νῦν τρίτον τύποις ἐκδοθεῖσα εἰς διβλία ὀκτώ. Con sonvana approvazione (σ. 315—8ον).
- 1804** 610 Ἡ βίβλος τῶν Ἱερῶν ὕμνων, κοινῶς λεγομένων τῶν Ψαλμῶν μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἑβραϊδος εἰς τὴν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων διάλεκτον, προσετέθησαν αἱ ὑποθέσεις ἐκάστου ψαλμοῦ καὶ τινες σημειώσεις. Βενετία 1804. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἔξ Ἰωαννίνων (ἀρ. 378 Κατ. Φοίν.).
- 1805** 611* Βιβλίον καλούμενον Ἐκλόγιον τοῦτέστιν οἱ ὀραιότεροι βίαι τῶν Ἁγίων ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ Συμεῶνος ἐκλεγόμενοι, εἰς κοινὴν μεταφρασθέντες διάλεκτον παρ' Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός. Νεωστὶ τυπωθέντες εἰς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν μετὰ τοῦ προσηρητημένου Πίνακος καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέντες. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκοῦ τοῦ ἔξ Ἰωαννίνων Con regia approvazione (σελ. 371—8ον).
- 1806** 612 Ἰπτιλὰ Κελαμῆ Τσανᾶ Κεφαετλοῦ. Βενέτικτε (Κατ. Φ. ἀρ. 381).
- 1810** 613* Χρηστοθήθεια. (περιέχει καὶ σύντομον πρόλογον τοῦ τυπογράφου Μιχαήλ Γλυκῆ ἀπευθυνόμενον τοῖς Ἑλλήνων παισὶ φιλολόγοις· σελ. 47—16ον).
- 1811** 614 Ἐκλόγιον ἦτοι Βίαι Ἁγίων κλπ., ἀνατύψεις (Κατ. Φ. ἀρ. 251).
615* Γνωμικὰ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης μεταφρασθέντα. Βιβλιάριον χρησιμώτατον πρὸς μόρφωσιν ἡθῶν καὶ ἐναρέτων πολιτῶν. (σελ. 132—16ον).
- 1812** 616^α Λεξικὸν Τουρκικὸν καὶ Γραικικὸν συντεθὲν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Κυρίου Ζαχαρίου Ἀγιορείτου τοῦ ἐκ Καισαρείας, τῇ Βασιλικῇ ἀδείᾳ. Νῦν ἐκ δευτέρου τυποθὲν (sic) καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθὲν. Ἐνετίησιν. (σελ. 59—8ον).
617* Νέον ἀπάνθισμα. Γιάνε Τεβράτι Σεριφτέν. Ἑλῆ ἠκῆ Νάκλι, Ἑλληνικὴν Λισανιντὰν Τούρκ Λισανινὰ τεφσίρ ὀλουντού. Βενέτι-

α) Μαρκ. Βιβλ. 192 D. 171.

- κτε. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων (σελ. 304.—8ον).
 618* Ἱστορία τῆς Ἑβραιοπούλας τῆς Μαρκάδας (σελ. 31—16ον).
 1813 619^α Ἐρωτόκριτος, ποίημα ἐρωτικὸν συντεθὲν παρὰ Βιτζέντζου
 Κορνάρου ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Σιτίας τοῦ νησίου τῆς Κρήτης (σελ.
 343—16ον παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων).
 1814 620* Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ
 τοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου, ψαλλομένη τὴν κδ'. Αὐγοῦ-
 στου μηνός. Πόνημα Σαμφείρου Χριστοδουλίδου τοῦ ἐκ Γραμ-
 μένου (σελ. 38—8ον).
 1817 621^β Ἐρωτόκριτος (στερεότυπος ἔκδοσις ὡς καὶ ἡ προηγουμένη,
 μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, τὸ σῆμα τοῦ ἐκδότου, ἡ μέλισσα,
 εἶναι κατὰ τι μικροτέρα καὶ δὲν ἔχει ἑκατέρωθεν τὰ γράμματα Ν.
 Γ.). 622 Αἱ Θεῖαι Λειτουργίαι (Κατ. Φοίν. ἀρ. 318).
 1818 623 Νέος Θησαυρὸς (ὄμ. > 145).
 1819 624* Λόγοι Ψυχοφελεῖς εἰς τὸ σωτήριον Πάθος καὶ εἰς τὴν ἔνδο-
 ξον Ἀνάστασιν παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ Βαρούχα
 (σελ. 191—8ον).
 1819 Δίδομεν ἐνταῦθα πλήρη τὸν τίτλον τοῦ ὑπ' ἀρ. 465 γ. Λεξικὸν τῆς
 Ἰταλικῆς γλώσσης συντεθὲν παρὰ Σπυριδωνος Βλαντῆ καὶ παρ'
 αὐτοῦ πλουτισθὲν τῇ προσθήκῃ περίπου δεκακισχιλίων λέξεων.
 Ἐκδοσις τετάρτη (σελ. λς'—515—8ον). Περιέχει καὶ τὴν κάτωθι
 ἀφιέρωσιν: «τῷ ἐξοχωτάτῳ Κόμητι (sic) Κυρίῳ Ἰωάννῃ Καπο-
 δίστρια Κερκυραίῳ, εὐεργέτῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τῷ διὰ τὴν
 περὶ τοὺς λόγους δεινότητα τὴν τε πολιτικὴν σύνεσιν ἣν ἐπεδεί-
 ξατο ἔντε Ἐλοτητίῳ^δ καὶ ἐν τῇ τῆς Βιέννης Συνελεύσει τῶν
 συμμάχων Βασιλέων, ἐπὶ συστάσει τῆς γενικῆς εἰρήνης, παρὰ τοῦ
 Κραταιοτάτου ἀπάσης Ρωσσίας. Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ
 Πρώτου διαφόροις λαμπροῖς ἀξιώμασι τιμηθέντι καὶ ἐπὶ τῷ μείζῳ
 τοῦ ἐξ ἀπορρήτων τῆς Ἐπικρατείας προβιθασθέντι οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ ἑτέροις ἐπισήμοις τῆς τε Αὐστρίας καὶ Προυσσίας ἠγλαῖσμένῳ,
 τὴν βίβλον ταύτην Σπυριδων Βλαντῆς ταπεινῶς ἀνατίθησιν».
 1819 625 * Λεξικὸν Γεωγραφικὸν πρόχειρον Ἰταλο-Γραικικὸν ἢ σύντο-

α) πρόσφατον ἀπόκτημα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ γράφοντος.

β) καὶ τοῦτο ἐπίσης.

γ) Μαρκ. Βιβλ. 47 D 209.

δ) Lutetia καὶ Lutetia Parisiorum εἶναι ἡ πόλις τῶν Παρισίων.

ε) Μαρκ. Βιβλ. 47 D 229.

μος περιγραφή τῶν πρωτεύουσῶν Βασιλειῶν, ἐπαρχιῶν, πόλεων, νήσων, λιμένων, φρουριῶν, ὄρεων, ποταμῶν, λιμνῶν καὶ ἄλλων ἀξιολόγων τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου, παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ (σελ. 46—8ον).

1820 626* Μηναῖον τοῦ Φεβρουαρίου περιέχον ἅπασαν τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαίας προσθήκης τοῦ τυπικοῦ. Νεωστὶ μετατυπωθὲν καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν (σελ. 178 σχ. 4ον).

627* Μηναῖον τοῦ Ἀπριλίου (σελ. 146—4ον).

628* Θησαυρὸς τῆς Ἐγκυκλοπαιδικῆς βάσεως μετὰ συνωνύμων καὶ ἐπιθέτων ἐκλογῆς παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκδόσει ἐπιμελῶς διορθωθείς καὶ προσαρμοσθεὶς εἰς χρῆσιν ἔξαιρέτως τῶν τῆς Ἑλλάδος Σχολείων, πρὸς εὐμαρεστέραν τῆς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ἀπλῆς γλώσσης καὶ θεματογραφίας γύμνασιν (σελ. 508—8ον). (περιέχει σύντομον πρόλογον τοῦ τυπογράφου καὶ ἐκδότου Μιχαὴλ Γλυκέος (τοῖς ἐντευξομένοις... ἀφήρσα τὸ Λατινικόν, Ἰταλικόν καὶ Γαλλικόν κείμενον ἵνα ἀποβῆ ἑλαφροτέρα ἡ τιμή.)). Καὶ ἐν τέλει τῆς Βίβλου ἀναγιγνώσκομεν: ἡ παροῦσα ἐκδοσις διορθωθείσα παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ πωλεῖται χωρὶς συγκατάβασιν λίρ. Ἰταλ. 13.

629* Ἡ Θεία καὶ Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος (Κατ. Φοίν. ἀρ. 470).

1820 630 Πεντηκοστάριον (Κατ. Φοίν. ἀρ. 410).

1821 631 Τετραευάγγελον τὸ Μέγα (δμ. ἀρ. 319).

1823 632* Ψαλτήριον Δαδιδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως μετὰ τῶν ψδῶν (σελ. 183—8ον).

1829 633* Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου, ἤγουν τὰ συλλειτουργικὰ (σ. 56—16ον).

1830 634* Ἄνθος Χαρίτων.

635* Οἱ εἰκοσιτέσσαρες Οἶκοι τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τὴν ἀπλῆν γλῶσσαν παραφραστικῶς μετενεχθέντες παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις Μελετίου Καλλονᾶ (σελ. 84—16ον).

636 Ἱεροδιακονικὸν (Κατ. Φοίν. ἀρ. 466).

Ἴδου καὶ αἱ ἐκδόσεις ὡς κατέστησεν ἡμῖν γνωστὰς ὁ κ. Γκίνης.

1745 637 Βιβλίον καλούμενον Νέος Παράδεισος.

1776 638 Ἀγιασματάριον ἤγουν ἐκλογὴ ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου.

- 1782 639 Ἱστορία τοῦ Ταγιαπιέρα.
 1794 640 Λεξικὸν Ἰταλικὸν καὶ Γραικικὸν πρόχειρον.
 1797 641 Νέον ἐπιστολάριον.
 1798 642 Διδασκαλία Χριστιανική.
 643 Διήγησις τῆς πανευτυχοῦς παρουσίας καταστάσεως.
 1799 644 Ἀμμωνίου περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.
 1800 645 Γραμματικὴ Ἰταλικὴ Βλαντῆ.
 646 Νέος Παράδεισος.
 647 Χρηστοθήθεια.
 1801 648 Θησαυρὸς τῆς Ἐγκυκλοπαιδικῆς βάσεως τετραγλωσσος.
 1802 649 Ἀκολουθία Σεραφεῖμ.
 650 Ἀκολουθία Τιμοθέου καὶ Μαύρας.
 651 Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς Βεντότη.
 652 Διονυσίου Λογγίνου περὶ ὕψους.
 653 Εὐαγγέλιον τὸ Ἱερὸν καὶ ἡ Ἀποκάλυψις Ἰωάννου.
 654 Εὐχολόγιον τὸ Μέγα.
 655 Κατάλογος τῶν βιβλίων Γλυκῦ.
 1803 656 Βιβλίον καλούμενον Κυριακοδρομίον.
 657 Βιβλίον ὠραιότατον καλούμενον Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία.
 658 Γραμματικὴ Ἰταλικὴ Σπ. Βλαντῆ.
 659 Ζυγόμετρον.
 660 Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ, Γραμματικῆς εἰσαγωγὴ βιβλία τέσσαρα.
 661 Ἱστορία διὰ στίχων ἀπλῶν.. Σταυράκη.
 662 Νέον Ἐκλόγιον περιέχον βίους Ἁγίων.
 663 Ὅμηρου Ὀδύσσεια σὺν τοῖς σχολίοις Διδύμου, Τόμοι δύο.
 664 Πανουργίαι Ὑψηλόταται Βερτόλδου.
 1804 665 Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως.
 666 Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ τέταρτον τῆς τοῦ Θεοδ. Γαζῆ Γραμματικῆς.
 667 Ἐφεύρεσις Τύχης.
 668 Στοιχεῖα τῆς Λογικῆς Βουλγάρεως.
 669 Ταμεῖον Ὁρθοδοξίας.
 670 Ἐγκυκλοπαίδεια Φιλολογικὴ Πατοῦσα (4 τόμοι).
 1805 671 Ἀσματικὴ Ἀκολουθία Δαμιανοῦ.
 672 Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν ὑπὸ Δαρβάρεως.
 673 Κατάλογος Βιβλίων Γλυκῆ.
 1806 674 Γαδάρον, Λύκου, καὶ Ἀλεποῦς διήγησις ὠραία.
 675 Κατάλογος Νικολάου Γλυκῆ.

- 676 Νέος Παράδεισος.
 677 Στιχολογία Ὁραιωτάτη Μάνθου Ἰωάννου.
 678 Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία.
 1807 679 Λεξικὸν Ἰταλικὸν καὶ Γραικικόν.
 680 Λεξικὸν τῆς Ἰταλικῆς ὑπὸ Σ. Βλαντιῆ.
 681 Αἰσώπου τοῦ Φρυγός, Βίος καὶ μῦθοι.
 682 Γραμματικὴ τῆς Ἰταλικῆς ὑπὸ Βλαντιῆ.
 683 Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικὴ, βιβλία 4.
 684 Λαυσαϊκὸν τοῦ Εὐφραΐμ.
 1809 685 Ἀνθίμου τοῦ Γαζῆ λεξικὸν τόμος Α΄.
 686 Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως.
 687 Σύνοδος Ἱερά.
 688 Ἀνθίμου τοῦ Γαζῆ Λεξικὸν Ἑλληνικὸν τόμος Β΄.
 689 Δοκίμια καὶ ὀνομασίαι τῶν χαρακτήρων τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας Γλυκῆ.
 690 Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ.
 691 Γαδάρου, Λύκου καὶ Ἀλεποῦς διήγησις ὠραία.
 692 Ἡ Θεία καὶ Ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος.
 693 Σταχυολογία Τεχνολογική.
 1814 694 Ἀκολουθία τοῦ Χαραλάμπους.
 1815 695 Αἰσώπου τοῦ Φρυγός, βίος καὶ μῦθοι.
 696 Θεοτοκάριον ὠραιότατον.
 697 Λεξικὸν Γεωγραφικὸν πρόχειρον, Σ. Βλαντιῆ.
 698 Λεξικὸν τῆς Ἰταλικῆς, Γ΄ ἔκδοσις ἰδίου.
 1816 699 Αἰσώπου τοῦ Φρυγός, βίος καὶ μῦθοι.
 700 Αἱ τῆς Φύσεως ἑποχαί, Μιχαὴλ Γοβδελα.
 701 Βίβλος ψυχοφειλεστάτη, Νικοδήμου Ἀγιορείτου.
 702 Γνωμικὰ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων.
 703 Γραμματικὴ τῆς Ἰταλικῆς, Βλαντιῆ (ἔκδ. ε΄).
 704 Ἱστορία τῆς Ἑβραιοπούλας τῆς Μαρκάδας.
 705 Σύνοψις Ἱερά.
 1817 706 Αἱ Θεῖαι Λειτουργίαι Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου.
 707 Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους.
 708 Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Διονυσίου.
 709 Ἄνθος Χαρίτων.
 710 Ἀποθήκη τῶν Παίδων.
 711 Ἡ Θυσία τοῦ Ἀβραάμ.

- 712 Θησαυρὸς Δαμασκηνοῦ.
 713 Παμέλα ὑπανδρὸς κωμωδία Γολδονίου.
 714 Μυθολογικὰ Σύντιστα.
 715 Πανδέκτη, ἦτοι Βιβλὸς ἐνιαύσιος καλουμένη Ἑβδομαδάρια.
 716 Ὁρολόγιον τὸ Μέγα.
 1818 717 Βιβλίον Ἱστορικὸν Δωροθέου.
 718 Βιβλίον πρόχειρον τοῖς πᾶσι, Γλυζωνίου.
 719 Γραμματικὴ τῆς Ἱταλικῆς, Βλαντῆ (ἔκδ. 5').
 720 Εἰρηολόγιον.
 721 Ἐφεύρεσις Τύχης.
 722 Κατάλογος τῶν Κοινῶν Βιβλίων.
 723 Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων αἱ Πράξεις.
 1819 724 Ἁγιασματάριον.
 725 Αἰσώπου μῖθοι κατὰ πολλὰ σκωπτικώτατοι.
 726 Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Νέου.
 727 Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, βίος, πόλεμοι καὶ θάνατος.
 728 Ἄνθος Χαρίτων.
 729 Γνωμολογικὸν Χρυσολωρᾶ.
 730 Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως.
 731 Ἐρωτόκριτος.
 1819 732 Λεξικὸν Τουρκικὸν καὶ Γραικικόν, Ζαχαρίου.
 733 Περιγραφὴ τῆς μονῆς τοῦ Κύκκου.
 1820 734 Αἰσώπου τοῦ Φρυγὸς βίος καὶ μῖθοι.
 735 Ἀποθήκη τῶν Παίδων.
 736 Εὐχολόγιον τὸ Μέγα.
 737 Κατάλογος Βιβλίων.
 738 Λεξικὸν τῆς γραμματικῆς, γαλλικῆς τε καὶ ἰταλικῆς, Βεντότου.
 739 Μηναια τοῦ Ἰανουαρίου κ.λ.π. μέχρις Αὐγούστου.
 740 Μηναιὸν τοῦ Νοεμβρίου.
 741 Μηναιῶν τοῦ Δεκεμβρίου.
 742 Ὀκτώηχος.
 743 Σύνοψις Ἱερά.
 1821 744 Κατάλογος τῶν Κοινῶν βιβλίων.
 1823 745 Παιδαγωγία Χρήσιμος.
 1825 746 Γραμματικὴ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Ν. Βάμβα (ἔκδ. β').
 1827 747 Βιβλίον ὀνομαζόμενον Σπανός.
 1829 748 Μικρὸν προσευχητάριον Κουτλουμουσιανοῦ.

- 749 Παιδαγωγία Χρήσιμος.
 750 Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ Προφήτου.
 1830 751 Γνωμικὰ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων.
 752 Γνωμολογικὸν Χρυσολωρᾶ.
 753 Αἰσώπου Μῦθοι ἠθικώτατοι
 1831 754 Ἀποθήκη τῶν παίδων.
 755 Ὁρολόγιον τὸ Μέγα.
 756 Λεξικὸν Βαρίνου (ἴδε κατωτέρω).

Παραθέτομεν ἤδη πλήρεις τοὺς τίτλους δύο ἐκδόσεων τοῦ Γλυκέος, οὗς ὁ Παπαδόπουλος Βρετὸς ἐδημοσίευσεν λίαν ἀτελῶς.

Ἡμετ. Κατάλ. 447—1815. Grammatica della lingua Italiana di Spiridione Blandi, edizione quarta, di varie necessarie nozioni¹ (sic) accresciuta. Γραμματικὴ τῆς Ἱταλικῆς Γλώσσης Σπυριδῶνος Βλαντιῆ. Ἐκδοσις Τετάρτη, μετὰ διαφορῶν ἀναγκαίων εἰδήσεων ἐπαυξηθεῖσα. Ἐν Βενετία παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἔξ Ἰωαννίνων (σελ. 216 σχ. 8ον. Βιβλιοθ. Ἀγ. Μάρκου 10 C 137). Προτάσσεται καὶ πρόλογος τοῦ Τυπογράφου ἑλληνιστὶ καὶ ἰταλιστί: «τοῖς ἐντευξομένοις Φιλολόγοις» Καὶ τοῦ ἀρ. 474: «Λεξικὸν² πρόχειρον τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης μεθερμηνεῦον τὰς λέξεις εἰς τὴν ἀπλὴν διάλεκτον, μετὰ πλείστων παραδειγμάτων ἐκ τῶν παλαιῶν λογογράφων τε καὶ ποιητῶν συλλεχθέντων, πρὸς χρῆσιν ἐξαιρέτως τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Σχολείων πρὸς τε καθοδηγίαν καὶ ταχυτέραν ἐπίδοσιν τῶν περὶ τὴν τεχνολογίαν καὶ σύνταξιν γυμναζομένων μαθητῶν. Ἐκδοσις πρώτη, φιλοπονηθεῖσα μὲν ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ λεξικοῦ Κωνσταντίνου Γεωργίου³ καὶ παραβληθεῖσα δὲ τῷ τοῦ Κυρίου Ἀνθίμου Γαζῆ καὶ ἄλλοις τῶν δοκιμωτέρων λεξικῶν παρὰ Σπυριδῶνος (sic) Βλαντιῆ. Ἐνετίησιν. 1821. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ τῷ ἔξ Ἰωαννίνων⁴ (σελ. δ' 791 σχ. 4ον).

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπ' ἀρ. 237 τοῦ ἡμετ. Καταλόγου «Λεξικὸν τὸ Μέγα Βαρίνου» ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν διὰ τὸ ἄρτι παρ' ἡμῶν ἀνευ-

1) ἀντὶ nozioni.

2) Μαρκ. Βιβλ. 33 C 56.

3) Τὸ λεξικὸν τοῦτο τοῦ ἔξ Ἰωαννίνων καὶ δὴ ἐκ τῆς Κοινότητος Τραπεζοῦ (ὁ Κοσμάς Μπαλανίδης τὸν ὀνομάζει Ζαπελοβίτην) Γεωργίου Κωνσταντίνου ἐξεδόθη τῷ 1757 παρὰ Μπόρτολι καὶ περιέχει τέσσαρας διαλέκτους: Ἑλληνικὴν, πεζὴν ἢτοι ἀπλὴν Ῥωμαϊκὴν, Λατινικὴν καὶ Ἱταλικὴν.

4) περιέχει καὶ πρόλογον τοῦ συγγραφέως ὡς ἔπεται... «θέλησις, θερμὴ προθυμία καὶ ἐλπίς τοῦ φιλογενοῦς Τυπογράφου ἦτο, νὰ διορθωθῆ ὅσον τὸ δυνατόν καὶ

ρεθὲν ἐν τῇ Μαρκιανῇ Βιβλιοθήκῃ (ἀρ. 18092) ἀντίτυπον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, περιλαμβάνει Ἑλληνιστὶ καὶ οὐχὶ Γαλλιστὶ τὴν πρὸς τὴν Αἰκατερίνην τὴν Β΄, προσφώνησιν τοῦ Τυπογράφου, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ Γλυκὸς εἶχεν ἐκτυπώσει ἄλλα μὲν ἀντίτυπα μὲ Γαλλικὴν καὶ ἄλλα μὲ ἑλληνικὴν ἀφιέρωσιν.

Τὸ αὐτὸ λεξικὸν ἐξετυπώθη καὶ εἰς δευτέραν ἐκδοσιν τῷ 1801 καὶ εἶναι αὕτη σπανία διότι οὔτε εἰς τὰς ἐνταῦθα Βιβλιοθήκας ἀνεύρομεν τοιαυτὴν οὔτε καὶ καμμία Βιβλιογραφία τὴν ἀναφέρει. Καὶ ἐπειδὴ ἡτύχησαμεν νὰ ἀποκτήσωμεν ἐσχάτως ἐν ἀντίτυπον διὰ τὴν μικρὰν μας Βιβλιοθήκην, δίδομεν ἐνταῦθα, χάριν τῶν Βιβλιογράφων, πλήρη τὸν τίτλον, διότι εἰς τὴν ἐκδοσιν ταύτην παρουσιάζεται κατὰ τι ἡλλοιωμένος, λόγῳ τοῦ ὅτι προσετέθη καὶ τὸ περὶ ὕψους τοῦ Λογγίνου: αὐξων ἀριθ. Καταλόγου 756. Λεξικὸν τὸ Μέγα καὶ Πάνυ ὠφέλιμον ΒΑΡΙΝΟΥ Φαβωρίνου Κάμητος τοῦ τῆς Νουκερίας Ἐπισκόπου ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων συλλεχθὲν ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Φωνῆς ὑπόμνημα. Νῦν δεύτερον τυπωθὲν, ἐπιμελῶς τε ἅμα καὶ ἐξηκριβωμένως, ὡς οἶόν τε ἦν, διορθωθὲν καὶ παραβληθὲν ἐπὶ τινι παλαιῷ ἀντιγράφῳ, τυπωθέντι ἐν Βασιλείᾳ κατὰ τὸ ἀφλη' ἔτος ἀναπληρωθὲν δὲ ἐν τοῖς ἐλλίπουσι (sic) καὶ πλουτισθὲν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τὸ πρῶτον, παρενθέσει παμπολλῶν λέξεων τῶν χρησιμωτέρων, τοῖς ἀστερίσκοις σεσημειωμένων ἐκ τῶν τοῦ Ἑσυχίου καὶ Σουΐδα καὶ ἄλλων.

«Μετὰ προσθήκης ἐν τῷ τέλει τῆς ἀναγκαιοτάτης Βίβλου τοῦ πολυμαθεστάτου καὶ κριτικωτάτου Ρήτορος Διονυσίου Λογγίνου, τῆς περὶ ὕψους ἐπονομαζομένης. Τὰ πάντα εἰς χάριν καὶ χρῆσιν τῶν Φιλολόγων, προσφω-

τελειώσῃ ὁ τύπος του τὸν Ὀκτώβριον μῆνα τοῦ 1820 ἔτους, κατὰ τὴν εἰς τὸ κοινὸν προκήρυξίν του, ἀμὴ «πολλὰ*ἀελλπτα κραινουσι Θεοὶ καὶ τὰ δοκηθέντα οὐκ ἐτελέσθη»... Παρομοίαν δὲ εὐγνωμοσύνην ἄς δείξωσι καὶ πρὸς τὸν φιλογενῆ Τυπογράφον τὸν πρωταίτιον τοῦ πονήματος, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν καθ' αὐτὸ μεγάλων ἐξόδων τοῦ τύπου, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ πλουσιοπαρόχως τοῖς κοπιάσαντας εἰς τὴν ἐγγραφὴν, μὲ ὄλον ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ἀναβιβάσῃ τὴν τιμὴν τούτου εἰς λίρας 45 Ἱταλικὰς, ὑπέμεινεν ἀσμένως νὰ περιορισθῇ τὸ ἐντεῦθεν κέρδος τῆς τυπογραφίας εἰς πολλὰ μετρίαν ποσότητα, εὐέλπις ὢν ὅτι ἡ ταχυνὴ πώλησις τοῦ Βιβλίου ὡς χρησιμωτάτου, ἐξαιρέτως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν λεξικῶν τοῦ τε Γαζῆ καὶ τοῦ Γεωργίου αὐτοῦ, μέλλει νὰ τὸν ἀνταμείψῃ ἐντὸς ὀλίγου διὰ τῆς δευτέρας ἐκδόσεως. Δὲν ἀμφιβόλλει μάλιστα ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐλλογιμώτατοι διδάσκαλοι, οἱ φροντισταὶ καὶ οἱ Κηδεμόνες τῶν καλῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους καὶ ὅσοι ἄλλοι φέρονται ἀπὸ τὸν πόνον τῆς αὐτοῦ βελτιώσεως καὶ εὐδαιμονίας, θέλουσι προθυμηθῆ ὄλαις δυνάμει νὰ συστήσωσι τοῖς πᾶσι τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο λεξικόν, τοῦ ὡς ἀρμοδιωτάτου εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γλυκυτάτης Γλώσσης τῶν προγόνων μας καὶ διδάσκοντος συντόμως καὶ εὐμεθόδως τὰ τρία ἐκεῖνα ἀναγκαιοτάτα τῆς Γραμματικῆς Τέχνης δηλ. τὸ ἐρμηνευτικόν, Ἀναλυτικόν τε καὶ Συντακτικόν...»

νηθὲν δὲ καὶ ἀφιερωθὲν τῇ Κραταιοτάτῃ, Ἐνδοξοτάτῃ, Σεβαστῇ Αὐγούστη Αἰκατερίνῃ, Β. Βασιλίσση καὶ Αὐτοκρατορίσση Πασῶν τῶν Ρωσιῶν. *Dictionarium Magnum ac perutile Varini Phavorini Camertis, Nucerni Episcopi. E multis variisque auctoribus collectum totius Linguae Graecae Commentarium, Secunda hac editione per Nicolaum Glichì Typographum diligentissime equidem castigatum & copia dictionum auctum.*

Cujus in fine nunc primum accessit Dionysii Longini de Sublimi Libellus.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, αῶα'. 1801.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου τοῦ Γλυκέος
con sovana approvazione e privilegio

(Σχῆμα μέγα 4ον σελ. η'—788+15. Αἱ σελίδες ε—ζ' περιέχουν τὴν Γαλλικὴν προσφώνησιν τοῦ Τυπογράφου ἢ δὲ η'. τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς Φιλολόγους. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ τόμου ἀναγινώσκομεν: Ἐπιμελεία Σπυρίδωνος Βλαντὶ (sic) Διδασκάλου τοῦ Φλαγγινιανοῦ ὃς καὶ τὸ τοῦ Βαρίνου Λεξικὸν ἐδιώρθωσεν).

Ἐγγραφον ἐν Βενετῖα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1937.

Κ. Δ. ΜΕΡΤΖΙΟΣ